

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 77**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

Männste.

Fäkt så mycket för två snälla brev. Det skall bli roligt när du kommer ifrån Lima avsevärt mer. Jag tycker ändå att det nu förefaller så, som skulle det lida mot slutet. Jag kan inte förstå annat än att Otto har berövat dig en rätt stor penningsumma genom att han vill behålla huset, för jag hade vi fått mer betalt av en försäljning. Ni vara ju bjutna 350000 i fyra gul. Men från hans sida sett, tror jag verkligen inte, att han kan betala mer för det. Att affären för förbli i det gamla huset, tycker jag för min del är rätt och bra och jag kan förstå, att han också tycker det. Jag tycker att han har beslutat genom att handla sakom er ryggar och jag skulle jag alltså varit rädd för att ha affären med honom. Men jag tror som sagt att han blir en mycket August och att han slutar med att ge bort mycket till några stora tjänare. Det får vi nog vara med om vi får lov.

Ögonen ha varit bättre de sista dagarna. Det är mycket troligt att det är reumatism. Min reumatism är inte av det slaget, som märker. Den välar bara trötthet och tyngd och stelhet. Och det är just som det känns i ögonen.

Fäkt för brevet igen angående Jerusalem. Jag har nu skrivit hela bönjan, två Kapitel under Tit: "Murar av guld och portar av brunt glas." Detta låter jag börja i Jappa och beskriver landstigningen och sedan litet medlyftigare, men slutet får vara som det nu är. Det är ett vackert Kapitel att börja med. Sedan måste jag göra en beskrivning på landet, på Konstantin och på Palesti-

Det ättande dramatiseringsutkastet för bästa kammare i egen hand från Drottningholm.

allmänna förhållanden, för utom denna kan
jag icke boken bli begriplig. Jag tror, att det var
brist på denna upplagt skrivna bakgrund, som utgjort stör-
sta ^{felet} ~~bristen~~. Hur jag skall kunna fylla den ut
jag ämnar icke, men jag får försöka. Jag har
tänkt, att jag skulle ta bort Bo och i stället låta
Gabriel så smärningarn föreläsa sig i Gertrud.
Gabriel är som till guds glöcka ett litet, som icke
kunde sälja sin egendom och är när i Gumbild, men
han dör och då skulle det icke passa så illa om
de två olyckliga hvar och Gertrud kommes att
tycka om varandra. Om jag nu tänkte mig
att jag läste romanen första gången skulle
jag tycka om att Glöcka skulle säga till
som och man skulle icke känna sig så avogt
stämnd mot en av dem, som varit med i
boken från början, som alla gjorde, då det
var frågan om nykarringen Bo. Jag tycker
också, att slutet är för rörigt. Det måste förkortas
och naturligtvis skall Tugnaros brev göras direkt. Jag
mudrar om det kapitlet nu står på sin rätta plats? Men
det bör väl icke komma in i boken förrän efter seveus
Tugnaros kommit till Palestina. Alla smärningarn
skall jag ta ad notam.

Jag skulle också tacka för den senaste textens
tänkska dispositionen. Jag tycker mycket om den
den, så jag är mycket tacksam. Men som
jag alltid har sagt dig, nu kommer jag att dö föra
dig, så du får vara betänkt på andra utvägar också. Vi
få tala om detta till kommande. Kan du vill, att det, som har
 varit mest personligt för dig skulle ordnas till ett Sophie Elmers
 rum på Märbacken. Egentligen skulle det vara i flygeln på
Nääs, men vi vet hur det går med gamla saker på Nääs. Det
 skulle vara mycket roligt om charmen, som legat över sin
avgjörning kunde bevaras till eftervärlden <sup>med bästa hel-
ning i sin helhet</sup>